

Äntligen hundägare

Att vi skulle skaffa hund var alla i familjen eniga om. Däremot rädde det delade meningar om den lämpligaste tidpunkten.

- Vi väntar några år till, då har vi gått ned i arbetstid, sa maken snusförnuffig som alltid.

- Näe, NU!!, sa dottern och jag med en röst.

att bli med valp.
Annika Ågren med Ludde

Vi vann.

Det skulle vara en hanhund och han skulle heta Ludde. Så mycket visste vi.

Rasen - Norsk lundehund - snubblade vi över och blev förtjusta i. En hund som ser ut som en liten räva och som kan klättra i berg, det lät roligt.

Jakten på Ludde startade.

Det tog oss nio månader att hitta honom. Han fanns ingestans i Sverige. Vi fick gå utrikes - till Åland. Där tillverkades Ludde under senvintern och föddes i april.

Nu blev vår längtan konkret - han fanns ju!

Fyra veckor senare hälsade vi på Ludde och hans syskon i Mariehamn. I ärlighetens namn liknade de mera söta små marsvin än hundar.

Sen längtade vi i ytterligare fyra veckor. Samt skickade in ansökan till Jordbruksverket om dispens för införsel av djur under 12 veckor.

Vi fick nådigt lov att importera Ludde från Åland.

Vi förberedde oss. Läste hundböcker, övade på kommando, inhandlade säng, skål, halsband och leksak. Såg ut var han skulle sova - under lilla bordet i matsalen.

Fantiserade om hur det skulle bli, försökte komma överens om vad Ludde skulle få göra och inte göra (inte ligga i sängarna, inte i fätöljer, inte tugga mat och så vidare). Fast jag såg förstås på lillmatte att i hennes rum skulle generösare regler tillämpas.

Äntligen kom dagen då Ludde hämtades hem från Åland.

Efter några minuters bilresa på väg till Eckerö började Ludde yla förtvivlat och ihärdigt där han satt i mitt knä i baksätet. Herregud, tänk om han låter så där på Ålandsbåten också, folk kommer att tro att vi är hundplägare.

Nån i bilen kom på den lysande idén att låta Ludde vara på golvet.

Bingo!

Han blev tvärtyst och somnade. Han sov i princip sig igenom såväl båtresan till Grisslehamn som bilresan hem till Gävle. Med avbrott för kisspauser i det gröna.

Vi var äntligen hundägare.

I dag startar Arbetsbladet en ny serie

"att bli med valp".

Under hösten får vi följa hundvalpen Ludde och hans matte Annika Ågren från första mötet, när Ludde är valp, till...

... tja, vem vet.

Resan har ju bara börjat.

VILAR UT. Trygghet är att vila i lillmattes famn när fotografen envisas med att blixtra och knäppa.

Foto: BRITT MATSSON

Samtalsämnet är kiss och bajs

Ludde överger sina syskon och släkt till synes utan att sakna dem. Accepterar oss direkt och ansvaret känns. Han litar helt på oss.

Hans pussar är mycket blöta och tar nästan aldrig slut. Han vill ofta pussas.

Vecka 1

Jag vaknar direkt när han står vid sängen och gnyr svagt. Vacklar upp och lägger honom i hans hundsäng. Pratar lågt och stryker honom över pälsen. Han somnar efter några minuter. Sovet ett par timmar till, sen är det dags för en ny omgång.

På morgonen är jag alldeles

HOPP-SAN! Det bidde en liten bajs-korv på mattan, ursäktar sig Ludde.

dumlig i huvudet, som min morbror brukade säga. Grus i ögonen och allmänt förvirrad.

När han vaknar halv två en natt och är superpigga blir jag lätt förtvivlad. Vad gör man? Rådfrågar maken som dock inte har något vettigt att föreslå.

Jag sitter i sängen med Ludde i knät och funderar - gå ut? Nja, inte så lockande precis. Ge honom mat? Näe, man kan väl inte muta honom till sömn. Under mina funderingar somnar dock Ludde och jag bär tillbaka honom till hans säng.

På dagarna blir han allt pigga-

re och kaxigare. Undersöker lägenheten in i minsta skrymsle. Ger sig oföväget på kakelugnar och kylskåp, han känner inga begränsningar.

Ute på gården vill han helst av allt käka småstenar och gräset sliter han upp med rötterna. Världen är till för att erövras.

Men spegeln på garderobsdörren knäcker honom nästan. Han ser ju en polare där och han pussar på honom och nosar på honom, men han får ju aldrig kontakt.

Det är oerhört frustrerande tycker Ludde.

Vårt enda samtalsämne i familjen dessa dagar är kiss och bajs. "Har han kissat?"

"Näe, nu kissade han på matsalsmattan igen. Kolla, där ligger en bajs-korv bakom soffan."

"I dag bajsade Ludde ute på gården och kissade." Vår stolthet är omätlig när vi nån gång är i fas med hans behov.

En av de första nätterna väcks jag tidigt på morgonen av att nån smacker ljudligt i sovrummet. Inte maken. Kollar på golvet - där står Ludde och käkar på sin egen bajs-korv.

Ibland går det fort att gå upp.